

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt XIV. — Wydany i rozesłany dnia 1 kwietnia 1873.

39.

**Druga konwencya dodatkowa pomiędzy monarchyą
austryacko-węgierską a królestwem begijskiem z dnia
13 grudnia 1872,**

do traktatu z dnia 16 lipca 1853 o wzajemnem wydawaniu sobie zbrodniarzów.

(Zawarta w Wiedniu dnia 13 grudnia 1872, ratyfikowana przez Jego ces. i król. Apostolską Mość dnia 6 marca 1873.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sla-
voniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus
Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae,
Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps
Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore prae-
sentium facimus:

Posteaquam a Nostro et a Plenipotentiaro Suae Majestatis Regis
Belgarum secunda conventio additionalis ad illam de reciproca maleficorum
extraditione inter Austro-Hungaricum imperium et Belgarum regnum die
16. Julii 1853 conclusam Viennae die 13. mensis Decembris 1872 inita et
signata est, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Deuxième convention additionnelle

à la convention d'extradition conclue entre la Monarchie Autrichienne et la Belgique le 16 Juillet 1853.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et

Sa Majesté le Roi des Belges, ayant jugé utile d'apporter de nouvelles modifications à la convention, conclue le 16 Juillet 1853 pour l'arrestation et l'extradition des malfaiteurs, et complétée par celle du 18 Mars 1857, ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi Apostolique de Hongrie :

le Sieur Jules Comte Andrassy de Csik-Szent-Király et Kraszna-Horka, Son Conseiller Intime actuel, Ministre de Sa Maison et des affaires étrangères, Grand Croix de Son Ordre de St. Etienne et de l'Ordre de Léopold de Belgique etc. etc. etc. ;

Sa Majesté le Roi des Belges :

le Sieur Louis Joseph Ghislain Vicomte de Jonghe d'Ardoye, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Cour de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, Grand Officier de Son Ordre de Léopold, Chevalier de première classe de l'Ordre de la Couronne de Fer etc. etc. etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants :

Article 1.

L'arrestation provisoire prévue par l'article 4 de la convention du 16 Juillet 1853 pourra aussi être effectuée sur avis, transmis par la poste ou par télégraphe, de l'existence d'un mandat d'arrêt, à la condition toutefois que cet avis sera régulièrement donné, par

Przekład.

Druga konwencya dodatkowa

do traktatu względem wydawania zbrodniarzów, zawartego między monarchją austryacką a Belgią na dniu 16 lipca 1853.

Najjaśniejszy cesarz austryacki, król czeski itd. i król apostolski węgierski, tudzież

Najjaśniejszy król belgijski, uznawszy za pożyteczne poczynić nowe zmiany w traktacie, względem aresztowania i wydawania zbrodniarzów, na dniu 16 lipca 1853 zawartym, a umową z dnia 18 marca 1857 uzupełnionym, mianowali w tym celu pełnomocnikami swoimi, jako to :

Najjaśniejszy cesarz austryacki, król apostolski węgierski :

pana Juliusza hrabiego Andrassego na Csik-Szent-Kiraly i krasnej Horce, Swego rzeczywistego tajnego radcę, ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych, kawalera Wielkiego krzyża Św. Szezepana i belgijskiego orderu Leopolda itd. itd. itd. ;

Najjaśniejszy król belgijski :

pana Ludwika Józefa Ghislain wicehrabiego Jonghe d'Ardoye Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra przy dworze Jego ces. i król. Apostolskiej Mości, Wielkiego oficyna orderu belgijskiego Leopolda, kawalera orderu żelaznej korony pierwszej klasy itd. itd. itd.,

którzy udzieliwszy sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje w dobrej i należytej formie znalezione, zgodzili się na artykuły następujące :

Artykuł 1.

Przewidzianie w artykule 4 traktatu z dnia 16 lipca 1853 aresztowanie tymczasowe, może nastąpić także na doniesienie o wydaniu rozkazu aresztowania, nadesłane pocztą lub telegrafem, jednak pod warunkiem, że doniesienie to będzie uczynione zwyczajnie

voie diplomatique, au Ministère des affaires étrangères du pays sur le territoire duquel l'inculpé se sera réfugié.

Dans ce cas, l'individu arrêté provisoirement sera remis en liberté, si, dans le délai de trois semaines, il ne reçoit communication du mandat d'arrêt délivré par l'autorité étrangère compétente.

Article 2.

Par dérogation au § 2 de l'art. 2 de la dite convention, l'extradition sera accordée alors même que l'individu réclamé viendrait, par ce fait, à être empêché de remplir les engagements contractés envers des particuliers, lesquels pourront toujours faire valoir leurs droits auprès des autorités judiciaires compétentes.

Article 3.

La présente convention additionnelle sera publiée dans les territoires d'État des Hautes Parties contractantes aussitôt après l'échange des ratifications, qui aura lieu dans le délai de deux mois, ou plus tôt si faire se peut. Elle sera mise en vigueur dix jours après celui de sa publication.

Article 4.

La présente convention aura la même durée que celle du 16 Juillet 1853 à laquelle elle se rapporte, et les deux conventions seront censées dénoncées simultanément par le fait de la dénonciation de l'une d'elles.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signée les précédents articles et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Vienne le 13 décembre 1872.

Le Plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

(L. S.) Andrassy m. p.

Le Plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi des Belges:

(L. S.) Vic. de Jonghe d'Ardoye m. p.

w drodze dyplomatycznej, ministerstwu spraw zagranicznych tego kraju, w którego okręgu obwiniony się schronił.

W przypadku tym, osoba aresztowana będzie wypuszczona na wolność, jeżeli w przeciągu trzech tygodni nie będzie jej doręczony rozkaz aresztowania, wydany przez właściwą władzę zagraniczną.

Artykuł 2.

Ustęp 2 artykułu 2 rzonego traktatu zmienia się w ten sposób, że na wydanie można zezwolic i wtedy, gdy ten, którego się ma wydać, nie może w skutek tego uczynić zadość zobowiązaniom swoim względem osób prywatnych, które mogą zawsze dochodzić praw swoich u właściwych władz sądowych.

Artykuł 3.

Niniejsza konweneya dodatkowa będzie ogłoszona w okręgach wysokich stron traktat zawierających natychmiast po wymianie ratyfikacyi, co ma nastąpić w przeciągu dwóch miesięcy, lub, jeżeli można, jeszcze prędzej. W moc obowiązującą wejdzie w dziesięć dni po ogłoszeniu.

Artykuł 4.

Konweneya niniejsza będzie trwała tak długo, jak i konweneya z dnia 16 lipca 1853 do którego się odnosi, gdy zaś jedna z nich zostanie wypowiedziana, jednocześnie i druga będzie uważana za wypowiedzianą.

W dowód czego pełnomocnicy obu stron podpisali powyższe artykuły i wycisnęli swoje pieczęcie.

Działo się w Wiedniu dnia 13 grudnia 1872.

Pełnomocnik Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, króla czeskiego itd. itd. i króla apostolskiego węgierskiego:

(L. S.) Andrassy r. w.

Pełnomocnik Najjaśniejszego króla belgijskiego:

(L. S.) Wicehrabia Jonghe d'Ardoye r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisee confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, Verbo Nostro Caesareo et Regio adpromittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesens ratihabitionis Nostrae instrumentum manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Viennae die sexta mensis Martii, anno millesimo octingentesimo septuagesimo tertio, Regnorum Nostrorum vigesimo quinto.

Franciscus Josephus m. p.

Comes ab **Andrássy** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium.

Theophilus Comes de **Bevertera** m. p.

C. et R. Consiliarius sectionis.

Traktat powyższy ogłasza się jako obowiązujący w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych.

Wiedeń, dnia 16 marca 1873.

Auersperg F. W.

Glaser F. W.